

[Formanden]

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 50:

Forslag til folketingsbeslutning om vilkårene for ægproduktion og stop for import af burhønsæg.

Af Ole Espersen (S) og Bernhard Baunsgaard (RV).

(Fremsat 22/11 85).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Repræsentanter for socialdemokratiet og det radikale venstre har her fremsat forslag til folketingsbeslutning om vilkårene for ægproduktion og stop for import af burhønsæg.

Forslagsstillerne har i bemærkningerne til forslaget medgivet, at det er klart, at fællesmarkedets regler i Romtraktatens artikel 30 om fri handel over grænserne kan medføre problemer, men artikel 36 kan påberåbes med henblik på at fastslå, at en grænselukning er lovlig.

Jeg har noteret mig, at forslagsstillerne i deres argumentation baserer sig på en vurdering fra tidligere justitsminister Ole Espersen, der mener, at et importforbud vil være foreneligt med EF-retten.

I justitsministeriet, udenrigsministeriet og i mit eget ministerium er man af den modsatte opfattelse. I besvarelse af spørgsmål fra Marie Jepsen, EF-Parlamentet, siger Kommissionen, at så vidt man kan se, ville et importforbud stride imod artikel 30 i traktaten, og at det ved en første analyse ikke ser ud til at falde ind under undtagelsen i artikel 36 i traktaten.

Der er således tale om et kompliceret problem, og jeg tror, at vi er bedst tjent med at henvise dette spørgsmål til videre drøftelse i udvalget fremfor at uddybe det her i salen.

Jeg mener dog fortsat selv, at det ikke efter traktatens regler vil være muligt at indføre et importforbud for æg produceret under lidt andre produktionsforhold end de danske. Man kan ikke fastlægge en så præcis grænse for dyrevelfærd som den, der er forudsætningen for forslaget.

Desuden medfører denne udvej ikke, at vilkårene for dyrene i de andre EF-lande bliver forbedret. Dette nås kun ved at vedtage fælles regler.

Vedrørende EF-forhandlingerne kan jeg oplyse, at Kommissionen i august 1981 forelagde et forslag til Rådsdirektiv om fastsættelse af mindstekrav vedrørende beskyttelse af burhøns. Der har ikke i den forløbne tid været mulighed for at opnå enighed om Kommissionens forslag. Efter opfordring fra Rådet har Kommissionen imidlertid i marts i år udarbejdet en rapport om hønsenes velbefindende ved forskellige former for hønselhold samt om mulige økonomiske og finansielle følger af, at der af Fællesskabet vedtages mindstekrav for burhøns. Rapporten konkluderer, at videnskabelige udsagn peger i retning af, at et burareal på 450 cm² pr. høne må anses for dyreværnmæssigt forsvarligt.

På grundlag heraf har det luxembourgske formandskab i efteråret 1985 fremlagt et kompromisforslag, der går ud på følgende: 2 år efter direktivets vedtagelse indføres et arealkrav på 450 cm² pr. høne for alle nye bure. For eksisterende bure indføres dette mindste arealkrav senest 9 år efter direktivets vedtagelse, altså ikke, som der fejlagtigt står i bemærkningerne, 10 år efter.

Det er fremgået af de senere drøftelser i Rådet, at det ikke vil være muligt at opnå enighed om mere vidtgående krav. Til gengæld ser det ud til, at forslaget kan vinde tilslutning hos de øvrige medlemslande.

Det er under alle omstændigheder i dansk interesse, at vi får vedtaget fælles regler, for det første af dyreværnmæssige årsager, idet hønsene i alle de øvrige medlemslande vil få mere plads efter vedtagelse af direktivet, fordi burene skal opfylde mindstekravet i direktivet. For det andet fordi forslaget er et skridt i den rigtige retning med henblik på at udligne konkurrenceforskellen mellem medlemslandene. Såfremt forslaget på grund af dansk modstand ikke vil kunne vedtages, har vi således forhindret, at forholdene for burhøns i EF bliver forbedret.